

MARIA DIRKE
Tel 0155 21 74 79
E-post maria.dirke@ekolantbruk.se

1 september 2011

Till
Landsbygdsdepartementet
103 33 Stockholm

Justering djurenhetsberäkning landsbygdsprogrammet

Djurenhetsberäkningar förekommer i fem olika ersättningsformer inom landsbygdsprogrammet:

- ▶ kompensationsbidraget
- ▶ miljöersättningen för betesmarker (fäbodbeta)
- ▶ miljöersättningen för hotade husdjursraser
- ▶ miljöersättningen för ekologisk produktion
- ▶ miljöersättningen för vallodling.

Beräkningssättet är identiskt i samtliga ersättningsformer, med ett enda undantag. Det gäller nötkreatur över 2 år i ersättningen för ekologisk produktion.

I alla ersättningsformer utom ekologisk produktion gäller att vuxna nöt över 24 månader räknas som 1 djurenhet och ungnöt 6-24 månader räknas som 0,6 djurenhet.

Men i ersättningen för ekologisk produktion är det endast vuxna nöt av honkön – kor – som tas med i djurenhetsberäkningen. Handjur över 24 månader – tjurar och stutar – är uteslutna.

Ekologiska Lantbrukarna föreslår att detta justeras vid höstens ändring av landsbygdsprogrammet, så att djurenhetsberäkningen i fortsättningen görs på exakt samma sätt i de olika ersättningsformerna. Vi har två skäl till förslaget.

Det ena är att det ger en uppenbar förenkling. Både för lantbrukarna och för handläggande myndigheter är det en onödig komplikation att behöva räkna djurenheter på flera olika sätt för samma djur på samma areal.

Det andra är att det avvikande beräkningssättet i ekologisk produktion kan leda till negativa miljöeffekter. Att handjur över 24 månader inte får räknas med i djurenhetsunderlaget för ekoproduktion ger ett starkt incitament att utforma uppfödningen så att handjuren kan slaktas innan de uppnår den åldern.

Åtgärder som kan korta uppfödningstiden är till exempel

- ▶ att använda tjurar istället för stutar
- ▶ att använda en större andel näringsrikare åkermarksbeten
- ▶ att välja mer snabbväxande köttrasdjur istället för mjölkkraskalvar.

Samtliga dessa åtgärder gör det svårare för lantbrukaren att kombinera ekologisk produktion med andra miljöinsatser.

Ett skifte från stutar till tjurar leder till färre betesdjur totalt sett, eftersom de flesta tjurar inte släpps på bete sin sista sommar. Ökad andel åkermarksbete innebär färre betesdjur på naturbeten.

Övergång från mjölkkras- till köttrasdjur är negativt ur klimat- och resurseffektivitetssynpunkt. Att utnyttja de mjölkkraskalvar som ändå föds är det överlägset bästa valet.

Vår erfarenhet är att de flesta ekologiska producenter har en stark vilja att miljöoptimera sin produktion i alla avseenden. Det är olyckligt om miljöersättningsreglerna motverkar detta.

/ Med vänlig hälsning

Maria Dirke
verksamhetsledare

Kopia: Övervakningskommittén för landsbygdsprogrammet